

1

La infantesa de Tristany

Fa molts anys, a Cornualla, un país situat al sud-oest d'Anglaterra, regnava un poderós rei anomenat Marc. Era molt amic de Rivalèn, **sobirà** de Leonís, un regne proper a Cornualla.

Rivalèn havia ajudat Marc durant la guerra que aquest havia mantingut contra els seus enemics. En agraïment, Marc li havia donat en matrimoni la seva germana, la bella Blancaflor.

El casament entre Blancaflor i Rivalèn es va celebrar a Tintagel, a Cornualla.

El **sobirà** d'un poble és aquella persona que té el càrrec més alt dins del govern. En un regne és el rei.

Després del casament, els esposos van anar a Leonís,
i Blancaflor aviat va quedar embarassada.

La parella esperava amb il·lusió
el naixement del seu fill.
Però la seva felicitat va durar poc:
al cap d'un any, un vell enemic de Rivalèn,
el duc Morgan, li va declarar la guerra.

Rivalèn es va acomiadar de la seva dona
i va anar a lluitar amb el seu exèrcit.
La guerra va ser molt dura.
Rivalèn va matar molts enemics,
però, en un dels combats, ell també va morir.

Quan Blancaflor ho va saber,
no va plorar ni es va lamentar,
però el seu cos es va anar debilitant
i la seva ànima es va entristir.
Al cap de quatre dies, va donar a llum un nen.

El va agafar en braços i li va dir:

—Fillet meu preciós! Has nascut enmig de la tristesa.
Per això et diràs Tristany.

Mentre li parlava així i el besava,
el seu cor va deixar de bategar per sempre.

Rohalt, l'home de confiança de la reina,
es va encarregar de cuidar i educar l'orfe Tristany.
Quan el nen va fer set anys,
el va entregar a Gorvenal,
que es va convertir
en el seu mestre i el seu millor amic.

Gorvenal va ensenyar a Tristany totes les arts
que un bon **cavaller** ha de conèixer.
També li va ensenyar a cantar
i a tocar l'arpa i altres instruments de corda.

Als quinze anys, Tristany era un noi bell,
molt valent i de bon caràcter.

Gorvenal va pensar que,
per completar la seva educació,
el jove havia de deixar el castell de Leonís
durant algun temps i visitar altres països,
conèixer altres terres.
Tristany es va alegrar molt en saber-ho.

—Mestre —li va dir—,
sembla que m'hàgiu llegit el pensament.
M'agradaria anar a Cornualla,
on els meus pares es van casar.
Així coneixeria el meu oncle, el rei Marc,
i podria servir a la seva **cort**.

Un **cavaller**
era un home
que servia
un senyor
amb el seu cavall
i les seves armes
i lluitava
en els tornejos.

La **cort** és
el conjunt
de persones
que acompanyen
el rei: familiars,
criats
i funcionaris.

El noi es va acomiadar de Rohalt
i es va posar en camí
acompanyat del seu mestre.
Van travessar boscos
i rius d'aigües profundes i perilloses,
fins a arribar al regne de Cornualla.

Un **corn de caça**
és un instrument
musical de vent
que s'utilitzava
en les caceres.

Especejar és
tallar una cosa
a bocins
o a trossos.

Es diu que
un animal és
noble quan
el seu
comportament
o els seus
hàbits resulten
agradables
per als humans.

Abans d'entrar-hi,
Tristany va fer prometre a Gorvenal
que no diria a ningú que era nebot del rei Marc.
Volia donar-se a conèixer fent actes
pels quals el seu oncle se sentís orgullós d'ell.

Un dia van sentir un **corn de caça**
mentre passaven per un bosc molt espès.

De sobte, un bonic cérvol ferit
va aparèixer davant seu.
El perseguien molts gossos i uns caçadors a cavall.
Els animals van fer caure el cérvol i el van matar.

Un dels caçadors li volia tallar el cap,
però Tristany va sorgir d'entre uns arbustos
i li va dir:

—Què fareu? Penseu **especejar** d'aquesta manera
un cérvol, un animal tan **noble**?

Deixeu-me que us mostri com es fa al nostre país.

Les paraules i l'aspecte del noi
van sorprendre el caçador:

—Qui sou i d'on veniu, jove?

—li va preguntar.

—Em dic Tristany i sóc fill d'un mercader de Leonís.

La naturalitat de Tristany va agradar al caçador,
que va **descavalcar**

i li va permetre especejar l'animal.

El noi li va treure primer la pell.

Després, amb rapidesa i precisió,
va anar tallant els trossos de carn.

La seva habilitat va estranyar a tothom.

Mentrestant havia arribat Gorvenal,
que observava, satisfet, el seu deixeble.

Els caçadors, admirats, els van demanar
que els acompanyessin al castell de Tintagel,
per presentar-los al rei Marc de Cornualla.

El sobirà era un home de mitjana edat,
alt i fort i de mirada noble.

Tots el respectaven i l'obeïen.

Vestia un mantell adornat amb pells d'**ermini**
i portava una corona d'or amb pedres precioses.

Descavalcar és
baixar del cavall.

L'**ermini** és
un mamífer,
de mida semblant
a un conill, que té
la pell suau
i delicada,
molt apreciada
en pelleteria.

El rei de seguida va posar afecte en Tristany.
El jove l'acompanyava quan sortia de cacera
i, quan es feia fosc, el distreia
cantant belles cançons i tocant l'arpa.
A la cort, tots l'apreciaven i l'admiraven.

Ben aviat, Tristany va ser armat cavaller.
Llavors va demanar permís al rei
per tornar a Leonís.

Tristany desitjava combatre contra el duc Morgan,
que havia vençut i matat el seu pare, Rivalèn,
i s'havia apoderat de les seves terres.

Marc de Cornualla el va deixar tornar al seu país.
Allà, el noi va lluitar contra el duc Morgan
i el va derrotar després d'una dura batalla.
D'aquesta manera va poder venjar el seu pare.

Un cop recuperades les seves terres,
les va deixar a cura de Rohalt,
que l'havia criat durant la seva infantesa,
i va retornar a Tintagel.
Desitjava continuar al servei del seu oncle,
a qui estimava com un pare.